

pære, som altså bare har en overbevisning, som gør, at de er militante?

Hvordan kan hr. Jesper Langballe overhovedet begribe serbernes fremturen over for de muslimske bosniakker i sin tid? Det var kristne fascister, som ikke er opfostret i noget som helst islamisk drivhus. De har lyttet til prædikener fra ganske vist lidt andre kristne retninger end hr. Jesper Langballes. Men hvordan kan hr. Jesper Langballe overhovedet begribe det inden for så afstumpet en forståelse af omverdenen? Det er mit spørgsmål.

Kl. 14.20

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Skal jeg forstå hr. Jesper Langballes svar til mig på mit spørgsmål før sådan, at Dansk Folkeparti godtager Milosevicstyret og alt, hvad det stod for, og alt, hvad det udførte på Balkan? Er det ud fra menneskerettighedssynspunkter og en lang række andre synspunkter acceptabelt, og burde det internationale samfund ikke ved den lejlighed have grebet ind? Er det Dansk Folkepartis opfattelse?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er jo en meget stor principiel debat at skulle klare i korte bemærkninger, men hvis jeg nu må begynde bagfra, så vil jeg sige igen til hr. Per Kaalund: Nej, sådan skal det ikke forstås.

Dansk Folkeparti har intet som helst tilovers for en gammel kommunistisk pamper og tyran som Milosovic. Men husk på, at det ikke var Milosovic, der blev ramt. Det var det serbiske folk, deres broer og hele deres infrastruktur, deres gamle kirker og klostre, som blev sønderbombet på et grundlag, som var fuldstændig meningsløst. Et ultimatum blev de stillet, som enhver fri, suveræn nation havde måttet sige nej til.

Så vil jeg sige om den terror, vi kender fra Europa, Irland, Baskerlandet, Balkan, at det er jo rigtigt, at der kender vi terror. Men der må man jo sige, at det er en terror af en mere lokal art, og der er jo ingen, der forestiller sig, at vi kan sætte NATO-styrker ind hverken i Irland eller Baskerlandet eller på Balkan. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

Jeg frikender ikke de kristne, tværtimod er det vel egentlig kristendommen, der ved lidt om arvesyndens og ved, at retfærdigheden findes ikke her på Jorden. Men jeg siger, at det, man kalder den internationale terrorisme, er jo stort

set og vel nok egentlig uden undtagelser muslimsk, islamisk terrorisme.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er enig i, at det er en svær debat på korte bemærkninger, men det er dog en fantastisk primitivitet, det er dog utrolig primitivt.

Må jeg bare erindre hr. Jesper Langballe om, at den 11. september ud over at være dagen for det ulyksalige, der skete i USA, som ikke kan fordømmes nok, også er dagen for det militære kup i Chile? Det var jo kristne amerikanere, det var jo fundamentalistiske højreorienterede amerikanere, der 28 år tidligere satte en demokratisk valgt præsident fra magten.

Det her har intet at gøre med kristendom eller islam. Det har noget at gøre med fanatisme. Det har noget at gøre med en afskyelig fanatisme, som eksisterer både i nogle kristne fundamentalistiske lejre, som eksisterer i nogle islamiske fundamentalistiske lejre, og som eksisterer i nogle fundamentalistiske ideologier.

Det er dem, man skal bekæmpe, og ikke imaginære fjender og ikke med det fuldstændig falske billede, som hr. Jesper Langballes har, bl.a. også af, at etniske forskelligheder ikke kan leve sammen. Det er intet sted på denne Jord, hvor de lever så flot sammen som netop i New York i USA.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg må sige, at med hensyn til primitivitet og afstumpethed og med hensyn til viden om den religiøse baggrund, der ligger bag de sikkerhedsmæssige spørgsmål, vi her diskuterer, er jeg jo ude af stand til at hamle op med hr. Villy Søvnald.

Når militærkuppet i Chile bliver draget ind, hvad har det så med sagen at gøre? Har jeg påstået, at kristne mennesker aldrig fører krig eller aldrig gør noget ondt?

Det, der er tale om, er, at den internationale terrorisme, vi oplever, som rammer sagesløse civile og ofte sagesløse lande, denne terrorisme, som jo altså er en illegitim vold, som rammer sagesløse, er i stigende grad, og det er jo efterhånden erkendt af hele verden, måske bortset fra hr. Villy Søvnald og nogle få stykker af hans partikammerater, efter den 11. september den risiko – også sikkerhedspolitiske risiko – som Vesten, herunder Danmark, i dag skal forholde sig til, og